

РЕШЕНИЕ

№ 23571

гр. София, 14.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8076** по описа за **2024** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „ДОМ ЮЛИАНА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Б. Б., чрез адв.В. против решение № 2390 от 21.05.2024г. по НАХД № 5189/2024г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение /НО/, 129-и състав .

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност на процесното решение, като постановено в нарушение на съдопроизводствените правила. Посочено е, че деянието, за което е санкционирано дружеството не съставлява административно нарушение, т.к. за него не е предвидена санкция в закона и неправилно отговорността на дружеството е ангажирана на основание чл.170 от Закона за социалните услуги, разпоредба, приложима само спрямо орган на управление на социална услуга, а дружеството – жалбоподател е доставчик на социална услуга. Навеждат се подробни доводи за нарушение на изискванията на чл.42, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Моли се за отмяна на решението на СРС, респ. отмяна на НП. Претендира се присъждане на разноски за две инстанции.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се представлява. По делото е постъпила молба от 22.10.2024г. от пълномощника на дружеството, с която излага становище по същество, представя списък на разноските по чл.80 ГПК, договор за правна защита и съдействие.

Ответникът –Изпълнителен директор на Агенция за качеството на социалните услуги, редовно призван, се представлява от юрк.Д., която оспорва жалбата в писмен отговор на касационна жалба в съдебно заседание, както и в подробни писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителя на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., дава заключение за неоснователност на касационната жалба, като намира решението на СРС и издаденото НП за правилни и законосъобразни.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, XVI-ти касационен състав, в пределите на проверка, съгласно чл. 218 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, като обсъди посочените в жалбата пороци на решението и провери служебно валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, приема следното:

Касационната жалба е допустима, подадена е от надлежна страна с право на жалба срещу неблагоприятен съдебен акт, който подлежи на касационно обжалване, в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК и отговаря на изискванията за форма и съдържание по чл. 212 от АПК.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

С решение № 2390 от 21.05.2024г. по НАХД № 5189/2024г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 129-и състав е изменил Наказателно постановление № НП-КД-1 от 27.01.2023г., издадено от изпълнителния директор на Агенция за качество на социалните услуги, с което на „Дом Юлиана“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл.170 от Закона за социалните услуги /ЗСУ/ е наложена имуществена санкция в размер на 7000 лв. за нарушение на чл.134, ал.3 от ЗСУ, като е намалил размера на имуществената санкция на 5000 лв.

За да постанови своя акт, районният съд е установил следната фактическа обстановка: „Дом Юлиана“ ЕООД притежава лиценз № Л-3129-568 от 15.09.2021 г. за предоставяне на социалната услуга "Резидентна грижа"; целева група "Възрастни хора в надтрудоспособна възраст", издаден от АКСУ. На 08.12.2022 г. служители на АКСУ извършили проверка в [населено място], [улица], на който адрес дружеството осъществявало дейността си. Те констатирали, че там се предоставя социалната услуга "Резидентна грижа" не само на хора в нетрудоспособна възраст, но и на лица извън тази целева група - лица с увреждания, които имали издадено решение от ТЕЛК, което представлявало нарушение на чл. 134. ал. 3 ЗСУ, тъй като в една обща специализирана среда интегрирано се предоставяли отделни социални услуги на лица от различни целеви групи. За допуснатото нарушение бил съставен АУАН, а въз основа на него и атакуваното НП.

Районният съд е приел от правна страна, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, спазена е формата за съставянето им, съдържат всички необходими реквизити и са изготвени от лица с нужната материална компетентност, съгласно чл. 171, ал. 1 и 2 ЗСУ. Намерил е, че нарушението е описано ясно и точно със всички съставомерни признаци и правната квалификация отговаря на описанието. Преценил е, че не е била изпълнена забраната по чл. 134. ал. 3 ЗСУ, доколкото на хора с различни потребности са се предоставяли отделни социални услуги за резидентна грижа в обща специализирана среда. Поради и което е решил, че това съставлява административно нарушение, тъй като за него е предвидена санкция в закона - чл. 170 ЗСУ и законосъобразно отговорността на дружеството е ангажирана на основание чл. 170 ЗСУ. Преценил е обаче, че размерът на наложената санкция не е в достатъчна степен мотивиран от административнонаказващия орган и е намалил същия на минимално определения от законодателя, а именно 5000лв. С тези изводи и мотиви, съставът на СРС е изменил процесното НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но неправилно.

Настоящият съд възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН установената от СРС фактическа обстановка. Обжалваното решение е постановено въз основа на събраните доказателства, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал процесуални нарушения.

Въпреки това съдът е извел погрешни правни изводи, като е приложил неправилно материалния закон.

Настоящият касационен състав счита, че спорният въпрос в конкретния казус е дали санкционираното дружество е само доставчик на социална услуга „Резидентна грижа“ или следва да се счита освен за доставчик и за орган на управление на така предоставяната социална услуга.

Съгласно параграф 1 т.15 от ДРЗСУ, „резидентна грижа“ по чл. 15. т. 8 е дейност за осигуряване на място за настаняване на деца, младежи до 25- годишна възраст, лица с трайни увреждания и лица в надтрудоспособна възраст и в зависимост от индивидуалните потребности - за осигуряване на 24-часова грижа за посрещане на

ежедневните потребности и потребностите от развитие на лицата или за осигуряване на подкрепа за водене на самостоятелен начин на живот. В тази връзка, съставът на СРС е изложил изрични мотиви, че получавайки лиценз за предоставяне на социална услуга „резидентна грижа“ „Дом Юлиана“ ЕООД е придобило качеството частен доставчик на социална услуга по смисъла на чл.28, вр. чл.30, т.1 и чл.31 от ЗСУ. Посочил е, че предвид съдържанието на чл.28 от ЗСУ, доставчикът на социални услуги е лице, което отговаря за предоставянето на социалните услуги. Съдът е приел, че същият има и качеството на орган на управление на социална услуга, доколкото съгласно разпоредбата на чл.18, ал.1 от ЗСУ именно на доставчика на социална услуга е възложена организацията на предоставянето на социалните услуги в съответствие със стандартите за качество, определени в Наредбата за качеството на социалните услуги. А неизпълнението на тези задълженията, свързани с организацията на предоставянето на социалните услуги в съответствие със Закона и Наредбата отново е отговорност на доставчика на социални услуги. Обосновал е извод, че именно поради това, законосъобразно е ангажирана отговорността на „Дом Юлиана“ ЕООД, в качеството на доставчик и орган на управление на социална услуга, на осн. чл.170 ЗСУ, за констатираното нарушение на чл.134, ал.3 ЗСУ, съгласно който „доставчиците на социални услуги могат да предоставят интегрирано всички видове социални услуги, като не се допуска интегрирано предоставяне на отделни социални услуги за резидентна грижа в обща специализирана среда“.

Съгласно санкционната разпоредба на чл. 170 от ЗСУ „на орган на управление на социална услуга, който не изпълни задължение по този закон и нормативните актове, приети в изпълнение на този закон, се налага глоба или имуществена санкция“.

Основен принцип в административнонаказателното производство е законоустановеността на наказанието. Съдът намира, че за целите на административнонаказателното преследване, субектът на отговорността не може да се определя посредством тълкуване по аналогия на съдържанието на правни норми и извеждане дефиниции на понятия, които не са дадени в закона. Законодателят е определил лицата, предоставящи социалната услуга „Резидентна грижа“ за доставчици. Органите на управление на такива услуги имат властнически правомощия, каквито доставчикът не притежава. От закона ясно се установява, че правомощия по контрол и мониторинг са предоставени само на кметовете на общини /чл.113 от ЗСУ/ и Агенцията за качеството на социалните услуги /АКСУ/ /чл.114 от ЗСУ/. Ето защо, настоящата инстанция намира, че не е налице идентитет между двете понятия и не се касае за незначителна езикова неприцизност на законодателя / в този см. Р4894/23г. по АНД 11025/22г. на СРС, в сила с Р12883/24г по КАНД 2627/24г. на АССГ/. В тази връзка, не споделя изолираната практика в едно решение на АССГ - №2055/28.03.2024г. по НАХД 1135/24г. в обратния смисъл, още повече, че в същото не са изложени конкретни доводи в подкрепа на становището, че при тълкуване следва да се приеме, че се касае за един и същ субект. Отделно от това, дори и да се приеме, че е налице непълнота, несъвършенство на терминологията или неприцизност на законодателя, то отново е недопустимо подобни пропуски да се отстраняват по пътя на тълкуването, още по-малко в строго формален процес, какъвто е административнонаказателният.

Поради изложеното, настоящият съдебен състав приема, че привличането към административнонаказателна отговорност на доставчика на услуга по санкционна норма, съгласно която отговорност може да се носи само от орган на управление, е незаконосъобразно. Като е достигнал до обратния извод и е потвърдил по същество налагането на санкция на жалбоподателя, коригирайки само нейния размер, първоинстанционният съд е постановил решение в нарушение на материалния закон. Горното обуславя отмяна на оспорения съдебен акт и такава на процесното НП.

С оглед изхода на спора, в тежест на ответника по касация следва да бъдат възложени сторените от касатора разноски. Последният претендира разноски за адвокатско възнаграждение пред двете инстанции, в размер на по 1000 лева за всяка от тях. На основание чл. 63д от ЗАНН вр. чл. 18, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, размерът на адв. възнаграждение за дела с материален интерес над 1000 лева възлиза на 400 лева плюс 10% за горницата над 1000 лева, поради което и с оглед размера на санкцията – 7000 лева, претендираният адвокатски хонорар от 1000 лева, за всяка от инстанциите, не се явява прекомерен.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XVI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2390 от 21.05.2024г. по НАХД № 5189/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129-и състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НП-КД-1 от 27.01.2023г., издадено от Изпълнителен директор на Агенцията за качеството на социални услуги, с което на „Дом Юлияна“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл.170 от Закона за социалните услуги /ЗСУ/ е наложена имуществена санкция в размер на 7000 лв. за нарушение на чл.134, ал.3 от ЗСУ.

ОСЪЖДА Агенцията за качеството на социални услуги да заплати на „ДОМ ЮЛИАНА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Б. С. Б., направените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 2000/ две хиляди/ лева, общо, за представителство пред двете инстанции.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

